

Vanwege de Amerikaanse veiligheidsgaranties zal Zelensky het vredesakkoord van Trump en Poetin uiteindelijk accepteren

Posted on 21 augustus 2025 by Johannes Vervloed

Het ziet er naar uit dat een akkoord om een einde te maken aan de oorlog tussen Rusland en Oekraïne aanstaande is. President Zelensky van Oekraïne lijkt te beseffen dat het 'now or never' is. Als hij niet akkoord gaat met de deal die Trump en Poetin in Alaska sloten, trekken de Amerikanen zich terug. Dan zal hij overgeleverd zijn aan de steun van de Europeanen. Die steun zal naar alle waarschijnlijkheid onvoldoende zijn om de Russen te stoppen. De gehele Donbas zal veroverd worden en wellicht nog meer land. Ook heeft Poetin geen haast – hij is aan de winnende hand.

President Trump is in ieder geval duidelijk. Op zijn Truth Social-account schreef hij: *President Zelensky of Ukraine can end the war with Russia almost immediately, if he wants to, or he can continue to fight.*

Top is bevestiging van een onderhandelingsresultaat

Hoewel dat formeel ontkend wordt – alleen Oekraïne zelf zou beslissingen over het eigen gebied kunnen nemen – is er voorafgaand aan de top in Alaska door de onderhandelingsteams van Rusland en de VS een gedetailleerd akkoord in elkaar getimmerd, inclusief een kaart, waarop staat aangegeven welk gebied Oekraïne zal moeten afstaan. De kaart werd president Zelensky overhandigd tijdens zijn bilaterale gesprek afgelopen maandag in het Witte Huis.

Het is nooit de officiële versie, maar topontmoetingen vinden niet plaats, zonder dat vooraf overeenstemming is bereikt, in ieder geval op hoofdlijnen. Elke diplomaat weet dat een top de bevestiging van een onderhandelingsresultaat is, niet de onderhandeling zelf.

Ondanks principiële bezwaren van de Europese 'begeleiders' op zijn bezoek aan Washington – Poetin mag niet beloond worden voor de schending van internationaal recht – lijkt Zelensky bereid de *Land for Peace*-deal te accepteren. De belangrijkste reden is de (eindelijk) door de VS toegezegde veiligheidsgaranties. De Europeanen, de 'coalition of the willing', dienen volgens Trump de 'eerste verdedigingslinie' te vormen. Maar: 'We will give them very good protection – very good security. That's part of it.'

Tijdens het komende trilaterale overleg met Poetin en Trump – waar het overleg zal plaatsvinden moet nog worden bepaald – zal Zelensky uiteindelijk bij het kruisje tekenen. Wellicht met nog wat grenscorrecties, maar dat is het dan.

Vrees voor een nieuw München '38

Vervolgens moet het akkoord waarschijnlijk nog in een referendum aan de Oekraïnse bevolking worden voorgelegd – althans, dat zou volgens de Grondwet van het land een voorwaarde zijn voor gebiedsafstand – maar dat zal geen spaak in het wiel steken. Uit recente polls bleek dat de overgrote meerderheid in Oekraïne bereid is gebied af te staan om een eind aan de oorlog te maken.

Niet alleen de Europese begeleiders van Zelensky in Washington zien bezwaren. Ook veel *mainstream* media laten zich negatief uit. Sommige spreken zelfs van een

nieuw München ’38, toen Chamberlain accepteerde dat Duitsland Sudetenland bezette, in de veronderstelling dat hij daarmee een verdere veroveringszucht van Hitler zou stoppen. Ook Poetin zal het volgens deze media niet laten bij de Donbas. Hem wordt toegedicht de USSR en wellicht zelfs het Tsarenrijk in ere te willen herstellen.

Daarbij gaat men voorbij aan de afschrikkingsmacht van de NAVO. Poetin is niet gek en heeft geen zelfmoordneigingen. Hij zal een NAVO-land niet aanvallen. Dan krijgt hij via art. 5 de VS op z’n dak, nog steeds de veruit grootste militaire macht in de wereld. Dat geldt ook voor een aanval op Oekraïne. Veiligheidsgaranties van de VS voor Oekraïne zijn een onlosmakelijk onderdeel van de *Land for Peace*-deal.

Een onrealistisch scenario

Met de deal komt er een einde aan de onverkwikkelijke oorlog in Oekraïne. Deze had nooit plaats mogen vinden. Daarover zullen geschiedenisboeken vol worden geschreven. Dat is echter achteraf. Maar ook in het begin van de oorlog waren er nog mogelijkheden voor een vergelijk. Bijvoorbeeld het akkoord van Istanboel, waar Poetin veelvuldig aan refereert, maar dat door toedoen van de Amerikanen (met als spreekbuis de Britse premier Johnson) werd getorpedeerd. Daarvoor waren er de twee Minsk-akkoorden, waar Zelensky zich niet aan hield. En daarna nog het plan-Kissinger. Kissinger pleitte in zijn rede in Davos tijdens het World Economic Forum voor het afstaan van de Krim aan Rusland, het instellen van de Donbas als bufferzone en bescherming van de rest van Oekraïne door een lidmaatschap van de NAVO.

De Democraten onder president Biden wilden daar niet aan. Men wilde (laten) doorvechten tot de Russen uit Oekraïne verdreven waren en hoopte zelfs dat een dergelijke nederlaag ‘regime change’ in Rusland zou opleveren. Een van het begin af aan onrealistisch scenario. Een wensdroom, gespeend van historisch besef en realpolitiek inzicht. Met als consequentie honderdduizend (of meer) doden, oorlogsinvaliden, ontwrichte gezinnen en een grotendeels vernielde infrastructuur.

De Democraten – en hetzelfde geldt voor de meeste Europese leiders én de Europese media – gingen voorbij aan of bagatelliseerden de Russische ziel. Vraag een willekeurige Rus wat hij vindt van de ‘militaire operatie’ in Oekraïne en u krijgt steevast als antwoord dat Oekraïne bij Rusland hoort. De gemiddelde Rus kent de geschiedenis van zijn land. Hij weet dat de oorsprong van het Russische Rijk in Kiev

ligt. Daar begonnen Griekse monniken het orthodoxe geloof te verspreiden. Dat werd officieel de staatsgodsdient toen grootvorst Vladimir I van Kiev zich in 988 liet dopen.

In de loop der tijd is het orthodoxe geloof een onlosmakelijk deel geworden van de genoemde Russische ziel, van een nationale identiteit die de overgrote meerderheid van de Russen sterk voelt. Ik heb dat mogen ervaren in de tijd dat ik als wnd. Consul Generaal van Nederland in Sint Petersburg woonde. De Rus is trots op zijn land en heeft er, in tegenstelling tot wat vaak in het Westen wordt beweerd, geen enkele behoefte aan om westerse waarden en normen over te nemen. Sterker nog, na het mislukte avontuur van Jeltsin met invoering van een op westerse leest geschoeide markteconomie, heeft men z'n bekomst van ons 'model'. Poetin – zo voelen veel Russen – heeft hen daarvan verlost, de economie weer op poten gezet en de Russische eigenwaarde hersteld.

Novorossiya

In het spraakmakende interview dat Tucker Carlson (februari 2024) had met de Russische president besteedde Poetin driekwart van de tijd aan een bloemlezing over de Russische geschiedenis. Poetin stelde dat de oorsprong van Rusland, Oekraïne en Belarus ligt in het middeleeuwse rijk Kievan Rus' (gesticht in de 9de eeuw met Kiev als centrum). Hij noemde de doop van vorst Vladimir in 988 als gemeenschappelijk fundament van het orthodoxe en culturele erfgoed. Volgens hem vormt dit het bewijs dat Oekraïne en Rusland één historisch volk zijn, zonder wezenlijke scheiding.

Het bevestigt nog eens het Russische sentiment, dat Oekraïne – althans het oostelijke deel Novorossiya – een onlosmakelijk deel van Rusland is. Dat Gorbatsjov in de chaos na de implosie van de Sovjet-Unie Oekraïne als zelfstandig land accepteerde en de Krim met havenstad Sebastopol waar de Russische vloot lag (en weer ligt) – weggaf, werd en wordt door de meeste Russen als puur landverraad gezien.

Weinig keus

Tegen deze achtergrond werd het gesprek tussen Trump en Poetin over een wapenstilstand en een vredesregeling in Alaska gevoerd. Wat Poetin betreft een tweeëenheid. Niet eerst een wapenstilstand en dan onderhandelen, zoals Zelensky

en de meeste Europese landen wilden. Nee, Poetin wil een vredesregeling, voordat hij instemt met een wapenstilstand. Want de tijd werkt zoals gezegd in zijn voordeel. Als hij de Donbas niet via onderhandelingen krijgt, gebeurt dat militair. De Russen rukken snel op en zullen naar verwachting eind van de zomer de gehele Donbas hebben veroverd.

Zelensky heeft dus weinig keus. Hij kan de oorlog, zoals Trump zegt, onmiddellijk beëindigen. Doet hij dat niet, accepteert hij de *Land for Peace*-deal niet, dan gaat het vechten door, echter zonder uitzicht op een overwinning. Het is dan slechts een kwestie van tijd voordat de oorlog beslecht is. Dus goedschiks of kwaadschiks, Poetin krijgt zijn zin. Oekraïne – of althans het Novorossiya deel – keert terug in de moederschoot.

Wynia's Week *brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week,* ***156 keer per jaar****, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. Doet u mee? Hartelijk dank!*